

हृष्टिं विधातुं मायेष्टो न हृष्टिर्मायया विना ॥
 सा च कथं तिरोभूता हृष्टिसंहारकारके ।
 आविर्भूता हृष्टिकाले सा च नित्या यथेश्वरः ॥
 कुलालश्च घटं कर्तुं यथाशक्तो नृदं विना ।
 स्वयं विना स्वर्णकारः कुण्डलं कर्तुमशक्तः ॥
 सा शक्तिः हृष्टिकाले च पञ्चधा चैश्वर्येच्छया ।
 राधा पद्मा च सावित्री दुर्गा देवी सरस्वती ॥
 प्राणाधिष्ठातृदेवी या कृष्णाय परमात्मनः ।
 प्राणाधिकप्रियतमा सा राधा परिकीर्तिता ॥
 ऐश्वर्याधिष्ठातृदेवी सर्वमङ्गलकारिणी ।
 परमानन्दरूपा च सा लक्ष्मीः परिकीर्तिता ॥
 विद्याधिष्ठातृदेवी या परमेश्वर्य दुर्लभा ।
 वेदशास्त्रयोगमाता सा सावित्री प्रकीर्तिता ॥
 बुद्ध्याधिष्ठातृदेवी या सर्वशक्तिस्वरूपिणी ।
 सर्वज्ञानात्मिका सर्वज्ञा सा दुर्गा दुर्गनाशिनी ॥
 वागाधिष्ठातृदेवी या शास्त्रज्ञानप्रदा सदा ।
 कृष्णकण्ठी देवी या च सा च देवी सरस्वती ॥
 पञ्चधादौ स्वयं देवी मूलप्रकृतिरैश्वरी ।
 ततः हृष्टिकालेनैव बहुधा कलया च सा ॥
 घोषितः प्रकृतेरंशाः पुमांसः पुरुषस्य च ।
 मायया हृष्टिकाले च तद्देविना न भवेद्भवः ॥
 हृष्टिश्च प्रतिविम्बे च ब्रह्मन् ! ब्रह्मोद्भवा सदा ।
 प्राप्ता विष्णुश्च संहर्त्ता शिवः शश्वच्छिवप्रदः ॥
 इति ब्रह्मवैवर्त्तपुराणे गणपतिखण्डे ४० अः ॥
 मूलफलदः, पुं, (मूले च फलं ददातीति । दा + कः ।) पनसवृक्षः । इति राजनिर्घण्टः ॥
 (पनसशब्देऽस्य विषयो ज्ञातव्यः ॥)
 मूलभद्रः, पुं, (मूलच्छासौ भद्रश्चेति ।) कंशराजः ।
 इति त्रिकाण्डशेषः ॥
 मूलरसः, पुं, (मूले रसोऽस्याः ।) मोरटलता ।
 इति रत्नमाणा ॥
 मूलशाकटः, त्रि, (मूलानां भवनं क्षेत्रम् । मूल + भवने क्षेत्रे इच्चाद्विभ्यः शाकटशाकिनौ ।)
 ५ । २ । २६ । इत्यत्र वार्त्तिकवशात् शाकटः ।)
 मूलक्षेत्रम् । क्षेत्रवाच्ये शाकटप्रत्ययेन निष्पन्नम् ॥
 मूलशाकिनः, त्रि, (मूल + शाकिनः ।) क्षेत्र-
 वाच्ये शाकिनप्रत्ययेन निष्पन्नम् ॥
 मूला, स्त्री, (मूलानि बहुलानि सन्वल्पाः । मूल + अर्थ आदिवाद्घट् टाप् ।) श्रुतावरी ।
 इति राजनिर्घण्टः ॥ मूलनक्षत्रम् । इति शब्द-
 रत्नावली ॥ (यथा, कालनाथविरचिते हज्ज-
 णाले १ अध्यायः ।
 “हिनीयां घृष्टीमहर्ष्यां कारयेत् शान्तिकर्म च ।
 अश्विनोदगमूलाश्च पुण्या पुनर्वसुस्तथा ॥”)
 मूलाधारः, पुं, (मूलानामाधारः । मूलं प्रधानं
 आधार इति वा ।) शुक्ललिङ्गधर्मयोगे अङ्गुलि-
 दयमितस्थानम् । स तु शरीरस्थसकलनाडीनां
 मूलस्थानम् । अत्र व श यं साचरयुक्तस्वयं-
 वर्णचतुर्दशपद्ममस्ति । तन्मध्ये इच्छाज्ञानक्रिया-
 स्वरूपत्रिकोणं वर्त्तते । तन्मध्ये कोटिस्थसम-
 प्रभस्यम्बुलिङ्गमस्ति । अत्र पृथिवी वर्त्तते ।

तत्रैव मूलाक्षरचतुर्दशसङ्घर्षाच्चिद्वलयाकार-
 ख्यम्बुलिङ्गवैष्टितविद्युत्तुल्यप्रभङ्गलङ्गुलिनी
 वर्त्तते । यथा,—
 “मूलाधारे त्रिकोणाख्ये इच्छाज्ञानक्रिया-
 तमे ।

मध्ये ख्यम्बुलिङ्गस्य कोटिस्थसमप्रभम् ॥
 तद्वाङ्मे हेमवर्णां व स वर्णचतुर्दशम् ॥”
 इति तन्त्रसारः ॥

“अथाधारपद्मं सुवृन्नाख्यलम्
 ध्वजाधो गुदीहं चतुःशीर्षपत्रम् ।
 अधोवक्त्रमुदतुमुवर्णाभयर्थ-
 वंकारादिसान्नेयुतं वेदवर्णैः ॥
 असृष्टिन् धरायाश्चतुष्कोणचक्रं
 समुद्रासि मूलाक्षरैरावृतं तत् ।
 लसन्पीतवर्णं तद्विक्तोमलाङ्गं
 तदन्तः समास्ते धरायाः स्वर्गोच्चम् ॥

वक्त्राख्या वक्त्रदेशे विलसति सततं कर्णिका-
 मध्यसंस्थं
 कोणं तन्नेपुराख्यं तद्विद्वि विलसत् कोमलं
 कामरूपम् ।

कन्दर्पो नाम वायुर्विलसति सततं तस्य मध्ये
 समन्तात्
 जीवेशो बन्धुजीवप्रकरमभिहसन् कोटिस्थ-
 प्रकाशः ॥

तन्मध्ये लिङ्गरूपी हुतकनककलाकोमलः
 पश्चिमास्यो

ज्ञानध्यानप्रकाशः प्रथमकिशलयकाररूपः
 ख्यम्बुः ।

भिद्यत्पूर्वैर्हृदयिन्प्रकरकरचयस्त्रिगुणसन्तान-
 हासो

काशीवासी विलासी विलसति सरिदावर्त्तरूपः
 प्रकारः ॥

अस्योर्ध्वं विषतनुषोदरलसत् सृष्ट्या जगन्को-
 हिनी

ब्रह्मदारमुखं सुखेन मधुरं साच्छादयन्ती
 ख्यम् ।

शृङ्गावर्त्तनिभा नवीनचपलामाला विलासा-
 घाहा

सुप्ता सर्पसमा शिरोपरिलसत्सङ्घर्षाच्चिद्वृत्ता-
 कृतिः ॥”

इति श्रीतत्त्वचिन्तामणौ घटचक्रभेदः ॥३॥
 तत्रस्थतीर्थानि यथा, रुद्रयामले ।

“इडा मलस्थाननिवासिनी या
 सूर्यात्मिका या यमुनाप्रवाहिका ।
 तथा सुवृन्ना मलदेशगामिनी
 सरस्वती रक्षति मज्जनात्मकम् ॥
 मनोगतज्ञानपरो मधुस्यो
 मन्त्रक्रियायोगविश्रुतत्ववित् ।
 महीस्थतीर्थे विमले जले सुदा,
 मूलाब्जो ज्ञाति सुसुप्तिभागभवेत् ॥
 सन्वायि तीर्थे सुरतीर्थपावनी
 गङ्गा महासत्त्वविनिर्गता सती ।

करोति पापक्षयमेव मुक्तिं
 ददाति साक्षादमलार्थपुण्यादा ॥”

मूलाङ्गं, स्त्री, (मूलमङ्गला आख्या यस्य ।) मूल-
 कम् । इति राजनिर्घण्टः ॥

मूलौ, [न] पुं, (मूलमस्यास्तीति । मूल + इतिः ।)

वृक्षः । इति शब्दचन्द्रिका ॥ (स्त्रियां ङीप् ।
 ओषधिः । यथा, सुश्रुते चिकित्सितस्थाने
 ३० अध्याये ।

“चक्रकामोषधिं विद्याञ्जराभ्युनिवारिणीम् ।
 मूलिनीपञ्चभिः पञ्चैः सुरक्ताशुक्रकोमलैः ॥”

मूलौ, स्त्री (मूल + गौरादित्वात् ङीप् ।) व्येष्टी ।

इति त्रिकाण्डशेषः ॥ (नदीभेदः । यथा,
 मातृस्ये । ११५ । ३१ ।

“तान्नपयिषीं तथा मूलौ श्रवण विमला तथा ॥”

मूलैः, पुं, (मूलतीति । मूल + “मूलैरादयः ।”

उणा० १ । ६२ । इत्येक् । जटा । इत्युणादि-
 कोषः ॥ राजा । इत्यञ्जलदत्तः ।)

मूल्यं, स्त्री, (मूलेन आनाम्यते अभिभूयते मूलेन-
 समं वा इति । मूल + “नौवयोधर्मैर्वादिना ।”

४ । ४ । ६१ । इति यत् ।) पटादीनासुत्पत्ति-
 कारणम् । मूलं मूलेन क्रयविक्रयार्थमिदं ऽथे

कादिति यः । इति भरतः ॥ दर इति दाम

इति च भाषा । तत्पर्यायः । वक्त्रः २ अव-

क्रयः ३ । इत्यमरः । २ । १० । ३६ ॥ (यथा,
 मनौ । ८ । ३२२ ।

“पञ्चाशत्स्वस्वधिके हस्तच्छेदनमिच्छते ।
 शेषे त्वेकादशगुणं मूल्याहङ्कं प्रकल्पयेत् ॥”)

मूल्येते अपर्यते इदम् । माहिना इति भाङ्गा

इति च भाषा । तत्पर्यायः । कर्मण्या २

विधा ३ भृत्या ४ भृतिः ५ भर्म्म ६ वेतनम् ७

भरणम् ८ भरणम् ९ निर्लेपः १० पणः ११ ।

इति च अमरः । २ । १० । ३८ ॥ (यथा,
 मिताचरायाम् ।

“मूल्येन यः कर्म करोति स भृतकः ।”)

मूल्यं, त्रि, (मूलं रोपणमर्हतीति । मूल + यत् ।)

प्रतिष्ठायोग्यः । रोपणयोग्यः । इति मूलधालवर्ध-

दशनात् ॥ (मूलव उत्पत्त्याते इति । “मूल-
 मस्यावर्द्धिः ॥” ४ । ४ । ८८ । इति यत् । मूलत-

उत्पाटनयोग्ये सुजादौ ॥)

मूष लुण्ठने । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भा०-पर०-
 सक०-सेट् ।) वृक्षखरी । यो मूषति परद्रव्यम् ।

इति ऋणाशुषः ॥ इस्त्रीत्येके । मोषति । इति

दुर्गादासः ॥

मूषः, पुं-स्त्री, (मोषति अपहरतीति । मूष +

इगुपघत्वात् कः ।) मूषिकः ॥ (यथा, पञ्च-

तन्त्रे । ३ । २२२ । “एष प्रतिभाति ते मूष-

राजः ।”) तेजसावर्त्तनी । इति शब्दरत्नावली ॥

मूषकः, पुं-स्त्री, (मूष + स्वार्थे कन् ।) उल्हसः ।

इति शब्दरत्नावली ॥ (यथा, रामायणे । २ ।

३३ । १६ ।

“रजसाभ्यवकीर्णानि परित्यक्तानि देवतेः ।

मूषकेः परिधावद्भिस्त्रिहज्जिराष्टानि च ॥”)